

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. februar 2013
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2012-0032-0485
Dok.: 605410

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 93 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 16. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 93 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes oplyse baggrunden for, at der ud af de 70-80 personer, der var impliceret i sommerens voldelige optrin foran Odense Universitetshospital efter en Eid-fest i bydelen Vollsmose, kun er blevet varetægtsfængslet 3 personer. I forlængelse heraf bedes ministeren oplyse, om politiet ikke har metoder, der gør det muligt at tjekke, hvilke telefoner der var i brug foran Odense Universitetshospital til brug for identificeringen af yderligere personer.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Fyns Politi, der har oplyst, at alle efterforskningsmuligheder, der er relevante for sagens opklaring, er og vil blive benyttet i sagen.

Fyns Politi har endvidere oplyst, at indhentelse af teleoplysninger ikke blev anset for relevant i den konkrete sag. Det bemærkes i den forbindelse, at teleoplysninger i reglen ikke i sig selv er bevis for strafbart forhold. Det er desuden nødvendigt at have konkrete navne og numre at søge oplysningerne på.

Selv i de tilfælde, hvor politiet er i besiddelse af navne med tilhørende telefonnumre, er teleoplysningerne ikke tilstrækkelig præcise til at placere personer på en bestemt hospitalsgang, og oplysningerne kan endvidere alene anvendes til at bestemme telefonens omtrentlige placering, ikke personens.

Uanset at visse enkeltpersoner ville kunne stedfæstes i området, ville strafforfølgning som anført ovenfor forudsætte beviser for den enkeltes strafbare handlinger i området. Hverken de anholdte og senere dømte eller andre – ud over de afhørte betjente og personale fra skadestuen – har ønsket at medvirke til sagens opklaring. På denne baggrund vurderedes indhentelse af teleoplysninger ikke at kunne føre til strafforfølgning af flere personer.”

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelser af 13. november 2012 af spørgsmål nr. 64 og 65 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, som vedlægges.